

держави від протиправних посягань, оскільки саме працівники міліції безпосередньо втілюють в соціальне життя населення встановлені законом норми поведінки. Саме через недосконалість правової бази та забезпечення органів і підрозділів ОВС, кожен окремо взятий працівник не в змозі виконувати поставлені завдання в повному обсязі.

Реформа МВС є одним з головних проєктів нової влади. Міністр внутрішніх справ України Арсен Аваков 10 листопада 2014 року [оприлюднив документи](#), що стосуються реформи МВС України. Реформу планують провести в два етапи. Зміниться як структура Міністерства внутрішніх справ, так і зовнішній вигляд міліціонерів.

Відповідно до реформи МВС України, до 2015 року планується провести функціональне та організаційне перетворення апарату МВС, ліквідувати структурні підрозділи, що мають схожі функції, а також прийняти законодавчу базу щодо зменшення чисельності співробітників органів внутрішніх справ.

Вважаю прийняте рішення доцільним, оскільки на даний час в системі МВС України функціонують підрозділи, які за своїми обов'язками виконують аналогічні функції, що в свою чергу впливає на видатки з державного бюджету, а також ускладнює процедуру урегулювання всіх питань, які виникають у громадян.

На другому етапі протягом 2015-2016 років планується ухвалити нову законодавчу базу, яка регламентує діяльність міністерства, провести функціональні та інституційні перетворення МВС і вжити низки організаційних заходів для стійкості нової структури відомства.

Зрештою у МВС України входить п'ять підрозділів: Національна поліція, Національна гвардія, Державна міграційна служба, Державна прикордонна служба та Державна служба з надзвичайних ситуацій.

На мою думку, вищевказані рішення направлені на підвищення авторитету МВС України серед громадян, оскільки недовіра суспільства до працівників міліції перебуває на надто високому рівні.

Отже рішення нової влади, щодо реформування правоохоронної системи України є правильним, адже для інтеграції України до Європейського союзу перш за все необхідно вдосконалити правоохоронну систему України, із залученням відповідних фахівців країн Європейського союзу, врегулювати всі невідповідності в законодавчій базі що в свою чергу буде покладено в основу Євроінтеграції України.

Особливості формування правової держави в умовах євроінтеграції України

Вдовенко С.М., старший лаборант кафедри філософії права та юридичної логіки, слухач 6-ВС курсу ННІЗН НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук *Шевчук Р.М.*

Сьогодні Україна переживає складний і неоднозначний процес докорінної зміни правового устрою та його адаптації до нових соціально-політичних та економічних умов. Саме тому потрібно відшукувати принципи і цінності нової соціально-політичної реальності в Україні, яка формується на основі євроінтеграції, демократії, вільного ринку і громадянського суспільства. Становлення інститутів перехідного суспільства в Україні, утвердження нових соціальних відносин та відповідних духовних, моральних цінностей актуалізують проблему функціонування адекватної цим реаліям правової системи. Саме вона покликана здійснювати істотний вплив на характер

суспільних змін, сприяти гуманізації держави і права, вдосконаленню законодавчого процесу, підвищенню ефективності правового регулювання, формуванню високої суспільної та індивідуальної правосвідомості. Правова система є одним з важливих засобів забезпечення динамізму політичної та соціальної стабільності, цілісності суспільства.

Побудова правової держави в Україні має дедалі більшу перспективу і з огляду на засади чинної Конституції, і в світлі реалізації державного курсу на європейську інтеграцію. Європейські прагнення України імперативно вимагають проведення відповідної політики й імплементації та розвитку на національному ґрунті демократичних норм і цінностей, притаманних державам Європейського Союзу [1, с. 212].

На даний час в Україні відбуваються значні трансформаційні зміни, мета яких формування правової європейської держави. І саме для її утвердження слід перш за все провести інвентаризацію всього масиву законодавства та скасувати закони, що суперечать потребам правової держави й відповідного суспільного життя. Крім цього необхідно окреслити та проводити чітку правову політику, розробити відповідні нові нормативні акти, ухвалення яких продиктоване сучасними умовами й об'єктивними потребами правового регулювання, адаптувати вітчизняне законодавство до законодавства ЄС, що передбачено курсом України на інтеграцію в єдину Європу тощо. Результатом усіх цих заходів має стати забезпечення верховенства права, формування законодавства на основі ідеї права, істотне обмеження відомчої. Важливою складовою руху на шляху до правової держави має стати реформування судової системи, чітке впорядкування процесу правотворчості, розмежування правотворчих повноважень органів законодавчої та виконавчої влади.

Практичні зрушення у сфері євроінтеграційних прагнень України потребують переходу від політико-ідеологічних до прагматичних підходів у цій сфері. Євроінтеграція України має сприйматися як інструмент реалізації стратегічних цілей і завдань національного соціально-економічного, громадсько-політичного, культурного розвитку.

Досвід держав розвиненої демократії засвідчує: формування соціальної, правової держави - складний і тривалий процес, котрий має спиратися, окрім іншого, на демократичне законодавство, неухильне додержання й виконання законів усіма суб'єктами суспільства. А положення щодо соціальної держави має спиратися на потужне економічне зростання й відповідне вноормування справедливих соціально-економічних відносин у суспільстві. Для побудови в Україні правової держави потрібно створювати вимоги, які становлять її зміст, реально втілювати в життя. А це, своєю чергою, потребує завершення правової, політичної, економічної та соціальної реформ, виходу на засади сталого демократичного розвитку.

Отже, процес входження України в європейський правовий простір «включає багато ширший комплекс завдань, ніж звичайна адаптація відповідних норм європейського права: йдеться про формування в країні належної інституційної структури, здатної забезпечити ефективне застосування адаптованого законодавства, зміцнити демократичні, політичні, в тому числі державні органи, громадські організації, гарантувати верховенство права, захист прав і свобод людини» [2, с. 25].

Список використаних джерел:

1. Філоненко Р. Ю. Демократизація українського суспільства як складова процесу європейської інтеграції України // Політологічний вісник - 28. - К. - 2007. - С. 212.
2. Чебаненко О., Ковриженко Д. Основні результати і проблеми виконання плану дій Україна - ЄС: У контексті розбудови демократії та втілення в життя принципу верховенства права // Політика і час. - 2007. - № 3. - С. 25.